

كامهران موكررى

چىروڭى كوردى

● نووسىنى: اكرم قەرداخى ●

زۆرىيە زۆرى خۇيىدەواران كامهران موكررى تەنھا ۋەك شاعىرىكى ھەلكەوتو ئەنسان، بەلام لە راستىدا كامهران لە

چىروڭى كوردىش دا بەكىكە لەو نووسەرانەي كە لەم بوارەدا جىگايەك داگىر ئەكات.

«زىن» دەرگەوت. خۇيىدەنەۋەي چىروڭەكان بە تەۋاۋى ئەۋە ئەگەيەنن كە ئەگەر كامهران لە رىيازى چىروڭ نووسىن دا بەردەۋام بوايە، لەو بروايەدام ئەمرو لە رىزى ھەرەپىشەۋەي چىروڭ نووسانمان دا دەبوو.

چىروڭەكانى كامهران ۋەك زۆرىيە زۆرى چىروڭى پەنجاكانمان راستە وراست پاش داخستى گۇقارى گەلاۋىز ئەو گۇقارى كە بە راستى دەۋرىكى ھەرە بەكارو دىبارى ھەيە لە پىش خستى ئەدەبەكەماندا و چىروڭىش نايەتى» نەخشى ھەول و خەباتى بەشە پۇشنىرەكە دەكات بۇ دەرخستى بارو ژيانى كۆمەلى كوردەۋارى ئەو سەردەمە، لەو سالانەدا كۆمەلە نووسەرىك ۋەك چىروڭ نووس ھاتتە مەيدانەۋە، ۋەك امىن محى الدين ھاۋارو علي عەتارو محمد صالح دىلان وكاوس قەفتان و محرم محمد امين، كە ھەريەكەيان بە چەند چىروڭىك لە رۇزنامەي زىن دا دەرگەوتن، ئەگەرچى لە ناۋ ئەمانەدا محرم محمد امين ولەپاشترا د. كاوس قەفتان ۋەك دوو شۇرەسۋارى نەم مەيدانە دەرگەوتن، بەلام لەو ساتانەدا چىروڭەكانى كامهران بە تەۋاۋى شەقلى بەھىرەي چىروڭ نووسى و تىسا ئەدرەۋشايەۋەو چىروڭەكانى مەسەلە كۆمەلايەتەكانى قولتر گرتبۇە باۋەش.

رەنگە لە لاپەنى فۇرمالىزمەۋە چىروڭەكانى كامهران ۋەك زۆرىيە زۆرى چىروڭەكانى ئەو سەردەمە، ھىچ گۇرانىكى لە ھونەرى چىروڭ نووسى كوردى دا بەرپا نەكردىنى يا نەتوانىيىت شىۋازو

كامهران لە سالەكانى ۵۲، ۵۳، ۵۷ دا پىش ئەۋەي ۋەك شاعىرىك بناسرىت، ۋەك چىروڭ نووسىك دەرگەوت، رۇمى ئەۋساي ۋلات، وزەبرو زەنگى كاسەلىش و چلكاو خورانى رۇمى پاشايەتى كارىكى زۇريان لەسەر توانست و بەھرى نىشتمان پەروەران و خەباتكەران ھەبوو، بە شىۋەيەكى ۋا كە ھەر جموجولىك بۇنى گەل وىستن و نازادى لى بەھاتايە، ئەۋا ھەرچى چەرمەسەرى و دەردى روزگارو بەندى ھەيە چاۋەپرى خاۋەنەكەي ئەكرد. كامەرانىك كە لەو كاتانەدا ۋەك گەنجىكى باۋەر بە خۇو بە گەل و نىشتمان ھاتبۇۋە كۆرى ژيانەۋە، بەۋزىانە چەرمەسەرى، چەۋساندەۋەۋە پىشلى كردنى مافە قايل ئەبوو، ھەموو ناۋاتىكى كوردبۇۋە ئەۋەي خورى سەربەستى لە دەم كەلى ۋلاتەۋە سەردەبىت و كۆمەلانى پەش و پروت ناھىكى ھەسانەۋە ھەلۇن، لەبەرئەۋە دوچارى ھەموو زەبروزرنگەكانى ئەۋ دام و دەستگايەبوو، ناچارى دەستى لە خۇيىدەن ھەلگرت و چەندان جار لە كونجى بەندىخانەكاندا توندىبوو لاپەرى ژيانى ئەۋ سەردەمەي كامهران لاپەرىيەكى ھەرە نەخشايەۋە بەرزە لە مىزۋوى خەباتكەران و نازاد يخوازانى ۋلاتەكەماندا، ھەر بەۋ گيانەۋە لەو سالانەدا كە ھىشتا بەھرى شىعەرى ۋەك كاتىۋىكى بەخوور نەتەقىۋەۋە، ۋەك نووسەرى چىروڭ لەسەر لاپەرى تاقە رۇزنامەكەي كوردستان

لایه‌نی تەکنیک و بابەتی هونەری ئەو سەردەمە پەره پێ بدات و لەولا هونەریانەیی چیرۆکەکانی گووفاری گەلاویژ دورکەوینتەوه، بەلام لە ناوەرۆکدا چەند لایەنیکیی بە پیزو پر لە بیری وردی خۆمالی بەرزبان ئیدایە.

کامەران لەو سەردەمەدا باوەشی بۆ کێشە سەرەکیەکانی کۆمەل کردبوو و هەستی قوڵی نەتەهویی، لە ژێر تیشکی گێجەلسە سەرەکیەکانی مروفایەتی سەردەمدا ئەبیزواند، بۆیە وەک رۆشنیڕێک ئاماتجی سەرەکی پێشانمانی بارە ناهەموارەکی ژبانی کۆمەلەکو مەبەستی گشتیی نیکرا هەولمانی شەقاندنی گۆمی مەنگی بارە رامبارسەکی ئەوکاتەبوو بە شیوەیەکە لە لارەسەنگ بیت و هەناسەبەکی ئوخەیی بچینە گەر و رەشایەتەوه، ئەم هەستە قوڵەیی کامەران، لە گەلێک لەو چیرۆکەکاندا دەردەکەوینت، ئەوەتا لە چیرۆکی ئەم نێسانانە: «ژین ۱۱۱۴، ۱۱/ایلول/۱۹۵۲ تا ۱۱۱۶» نەموونەیی بێ دەرتانی و هەزاری و دەستەوسانی خیزانیک ئەگێزیتە وه که چون بە تەنها لە دیه‌کی چولکرادا ماونەتەوه، خیزانەکه بریتە لە کاک زۆراب و خاتونی خیزانی که خەریکی منال بوون، لەولاشەوه سەگەکه یان چەند رۆژیکە وەک ئەوان هیچی نەخواردوه وله برساندا ئەلورین. ئەم خیزانە کلۆلە چاوەرینی لەدایک بوونی منالیک ئەکەن که ها ئێستا یا ساتیکیی دیکە لەدایک ئەبێ، بێ ئەوهی هیچ پێداویستەکی ئەم لەدایک بوونە شک بەرن، هەر لە مامانەوه تا پارچه پەرۆیک که بێی داپۆشن، ئازار زور بۆژتە دینی، و بە دەم نازارەوه گیان ئەدو ئەمری، و منالیکیی ساوا لەدایک ئەبێ، کاک زۆراب بەدیار لاشەیی ژنەکه‌یوه دانەمینتی، و منالە ساواکەش بێ هیچ یارمەتیک لەو ناویدا دەکەوینت، ئا لەو ساتانەدا پیاوانی ئاغا دینە ژورەوه، داوای سەرنامە و ملکانه دەکەن، لەم گێرمە و کێشەبەدا منالەکه لە ژێر پێلاوه‌کانماندا ئەپلێشینتەوه.

دەرخستنی لاپەرەبەکی رەشی و تارێک لە رۆژگارێکی وادا نەموونەیی ئەدەبیکیی ریاڵیزمی رەختەگراڤە، که نووسەر ویستویەتی پەردەیی لە سەر هەلبەدانەوه، وله ئەنجامیشدا رەختە له رۆژیمەکه بگرتنە، و له دەرلەقی پیاوانی بەکرێگیراوی ئاغاوه ئەروانیتە هەموو بەکرێگیراوه گەورکانی رۆژیمەکو بە نەموونەبەکی سەردەمەکه‌مان دانەتی.

ئەو نەموونەبەش بە بەکنیک لە دەها نەموونەیی دیکەیی کۆمەلە

دواکەوتووەکی دادەتی، بگرتنکی ئەدەبەکه‌یی کامەران لەو دایه که تەنها لە بواری قالبی ریاڵیزمی رەختەگری دا نامینیتەوه، بەلگو بە گیانیکیی شورشگیرەوه بۆ مەسەله کۆمەلایەتەکان دەچێ، ئەو لەو بروایەدا بوو، که سەرخانه‌کانی کۆمەل، دەتوانریت تیک وینک بدرین و سەرلەنوویی پینا بکرتنەوه، پینا بکرتنەوه، پینا بکرتنەوه، ئەو جیاوازیە چیناوتیە ش که لە ژێر دەستی دەره‌بەگیتی دا هاتوتە کایه‌وه و چەوساندنەوه بۆتە پینخوری بەردەوامی بە پیک بوون و هەولی کۆمەلی هەلدەوشیت و نامینیت، ئەوەتا لە کوتایی چیرۆکەکه‌دا بە زمانی کاک زۆرابەوه ئەتی: !! نەگزیان و نەپارانەوه... نە ئاخ هیچیان ئەوه‌ندەیی ئۆسفالیک لەم ژبانە ناگۆرن، لە قەلای زۆرداری کەل ناکەن، تەنها تیکۆشینە، تی کۆشینە که جوژی ژبان بگۆریت، و بە دەستیکی پۆلێنی بدات بە سەر تەپلی سەری سزاو زۆرداریدا، سۆشدم بەو دەمو چاوه پلێشاو، تا ئەمرم تیکۆشم بو لەناوبردنی ئەم زۆرداریه برسیکەرە و روخاندنی هەرچی پشتیانو یاریدەر هرو داو دەنگیانە.

ئەم هەستە قوڵەیی نووسەر تەواو پینچەوانەیی ریازه کافکاویەکانە که بەزین و کۆلدا نەکەن قالبی که ساتی چیرۆکەکانیان و شورده‌بنەوه بەناو کێشە خودیەکانی خویاندا و پشت دەکەنە گێجەله گشتیەکان، چونکه ئەوه تا جاریکی دیکە کامەران بە زمانی کاک زۆرابەوه، کێشە که سێگە تیکەل بە کۆمەلەکه دەگات و داوای گۆرینی بارو دۆخە ناهەموارەکی ئەو سالبە رەشانەیان لێ ئەکات و ئەلیت: بە کۆمەل...

پینوستە بە کۆمەل تی بکۆشین و بە کۆمەل لەناویان بەرین، جاری هەموو هەول بەدین، بە جاری بیان قەوتین.

ئەم بانگەوازه کۆمەلایەتیه، پر لە هەستی بەرزی نیشتمان پەرورەیی و گیانی خەبات زا دەیی کامەران دەردەخەنە، که لەو ساتانەدا چون دەرکی بە چارەسەرەکه کردوه دەستەوسان دانەنیشتوه و نەبووستوه تەنها که ساتی چیرۆکەکه‌یی بە پەککەوتەیی و سەرشوری پهلینتەوه بەلگو گیانی نەبەزین و تیکۆشانان ئەکاتە بەر، بەو هیوایه که ئەو ژبانە چەرمەسەرەیی دووچاری بوون، ئەمی کۆیلەتەیان پێ بره‌وینەوه، چونکه کۆمەلێکی کشتوکالی وەک کۆمەلی کورده‌واری له سەرەسای پەنجاکاندا، گەورەترین ئاوانی بەره‌وینەوه‌یی ئەمی چەوساندنەوه کۆیلەتی جووتیاران و پەرەوتنەوه‌یی ئەمی چەوساندنەوه رەشایەکه بوو لە ژێر دەستی دەره‌بەگ و دام و دەستگا پلێشینتەوه کاندان...

هموو پیله بازیه کانی ژیرخان مسر خانه کانی کومدل رهنگدانه وهی چون پتهی هوکائی بهرهم هینانهو هموو بارنکی کومه لایه تی له سر باره نابوری یه که ی کومدل بهنده، هر بهو په یوه ندیهش که سانی کومدل رهفتار ده کن.

با له چیروکی - نانی سیلاوی دا ژین ۱۱۱۹ - ۱۹۵۲/۱/۱۶
منالکی هزاره یی دهره تان وینه نه گری که له کولان بو دایکی نه گری له برساندا، دایکیش له تاقی به یانیه وه چوو بو نه خوشخانه چونکه میرده که ی نه خوشی سیله وله نه خوشخانه که وتوو، هموو نیواره یه که دایکه دینه وه پاش نه وهی نان و خوراکي پاشماوهی خسته کان دینته وه و دهرخواردی خوئی و مناله که ی ده دات، بی نه وهی گوی بداته نه وهی که نه و خوراکه لای نه خوشه سیلاوی به کانه و دینت نه وهش کارنکی خراپه چونکه به ناسانی نه و نه خوشیه یان بو ده گیزیتیه وه. نه و نیواره یه منال هر چاوه رینی هاتنه وهی دایکی ده کات بو نه وهی وه که نیواره کانی دیکه خوراکه که ی بو بهینته وه، به لام دایک زوری بی نه چی، و تارنیک دادیت هر دیارنی به، له پاشدا که دینه وه هیچ خوراکنکی بی نی به، چونکه باوکی مناله که مردوو، نه م لاپنه، که نمونه به کی راسته قیته ی روزگار تاله که بوو. کامهران به زهی ده یخاته بهرهم رژیمه که و تاوانباری ده کات، که تاکه هوئی سهره کسی ههر شه وه، وه که چه پوکینکی نازاروی ده یکیشیت بهر وویاندا. له هه مان کاتا کومه لانی خه لکی بی هوشیا نه کانه وه له باره ناهه مواره که ی ژیانان له و سهرده ما هوشیار ده کاته وه، نه گهر هاوکیشه کانی کومدل به سروشتی برون، بو دایک ناچاری هینانه وهی نانی سیلاوی ده بی، تووش بوونی پساوه که ش به نه خوشی سیل،

په یوه ندیه کی راسته و خوئی به ژیا نه تاله که یه وه هه به، چونکه نه خوشیه که، ماکي له ناو هه ژارو یی دهره تاناندا نه روینیت و گه شه ده کات و و چنگی له بینان گیرده کات تا دهرمن، له چیروکی «کوته ره خه لوزنیک» دا ژین ۱۱۲۴ «۱۹۵۲/۱۰/۲۰» تا ۱۱۲۸ دیسانه وه

پرده له رووی نازارو چهرمه سهری خه لکه هه ژاره که هه لده داته وه. که چون به ده ست ناغاو پساوانیه وه قه لاجو نه کزین، نه وه تا له دولیکی قولی کپ دا، له ناو ریزه چیا به کی سهر که شدا کومه لیک له

پساوانی ناغا که وتونه ته گیانی جووتیارنکی گنج و به قامچی پشتی داغان ده کن، چونکه رازی نه بووه له گه لیاندا بیته جهرده خه لکی رووت کاته وه، وازی لی ناهینن تا ده بکوژن، ههروه ها پساوانی ناغا، ناگر بهر شه ده نه مالی مام حسن چونکه رازی نه بووه خانمی کچی

بدات به ره سولی داوین پیسی پساوی ناغا، وله نه نجامدا منالکی ساوای تیا ده سویتین و خانوه که دهروخین به سهریاندا.

کامهران بهم وینه فوتوگرافیه ربالیزمه ی نه و سهرده مه وستیویه تی بهرگی هوشیاری و بیرکردنه وه و راجه نین بکاته بهر نه و خه لکه

هه ژاره ی له ژیر نه و چه پوکه گه ورانده نه نالین، وا یان لی بکات شاره زای برینه کاتیان بین و هه ولی سارنیزکردنی بدن، نه وه تا له کوتاسی دا به ناوی مام حسن نه وه ده لی: په نا بهرینه بهرکی، بی گوسمان نه بی هر په نا بهرینه بهر میلله ت، بهر تیکوشان،

تیکوشاننکی خونین. به لای منه وه نه م دهر برینه، کروکی مه سه له ی پیله بازیه کومه لایه تیکه ده به سینه وه به هه ولی چاره سهریه وه، که نه ممش بو روون بیسی و دوور بینی و باوه ری پته وی کامهران ده گهریته وه.

له چیروکی «له بیابانیکدا» ژین ۱۱۳۹ - ۱۱۴۱ «۱۹۵۲/۳/۵»
مه سه له ی خوگرتن و نارام ودان به خوداگرتن و نه به زین کول نه دالریگانی یارمه تی دهرده خات که چون گه نجکی عه ره ب که ناوی «محمد» بیابان ده گریته بهر و به دوا ی خوشه و بسته که پدا و یله،

وسه دان چهرمه سهری و دهردی برسیتی و تیسویه تی نه چیویت و کولنادات و چون نه و که مه ناوه ی پنه تی، نه بدات به ژنیک که به هوئی گیزه لوکه ی نه و بیابانه وه ون بووه، و له پاشدا خوئی له تیتواندا

ده مریت، کامهران وستیویه تی له ریگای هیمای «بیابان» وه ریگای تاریک و ریمازی خه بات و رژوگاری چهرمه سهری دهر بخات، و «محمد» یش گه نجکی خوگرستوی نه به ره که سهر شورتا کات و بی به روا ریگا دهریت، «ساو» یش هیمایه که بو ده ستی یارمه تی و

خونه ویستن و خوښه خت کردن، «خوشه و بیستش»، هیمای گه ل و
نیشتمان و بروا پته و کانه، به لای منه و تم چیر و کش، نه گهرچی
زورتر قالبی په خشانکی نه ده بی گرتوه به په کیکی دیکه له چیر و که
سره و توه کانی کامهران دا ده نریت.

له «هینرې ناشتی» ش دا «ژین ۱۱۴۵ - ۱۶/۴/۱۹۵۳»
چهرمه سهری شهرې گیتی دوویم ده گنیرنه ووه چون چنوکه کانه و
ناحزانی مروفایه تی ناگری شهریان بهر پاکرد، کومه لانی خه لک به
جاریک داوای ناشتی ده کهن، و کسوتری ناشتی نه کهنه هیمای
داواکار به کانیان، کامهران تم چیر و که ی له قالبیکی په خشاندا
دارش توه و بهر گیکې شیمری کرده به بهر دا، تم شینوازه شیمری به
تنها بهم چیر و که ووه دیارنی به به کلو سرتاپا هموو بهر همه کانی

کامهرانی گرتوته ووه، هر لم لایه نه شه ووه چیر و کی «مانگ و دلیکی به»
سهمان «ژین ۱۳۳۶ ۱۴/۳/۱۹۵۷» دنوسیت، ولاپه ره به ک
هه لکه داتسه ووه له سر پله بازیه چینایه تبه که و دوو لایه نی زه
پیشان ده دات، کچیکسی هزاری کلؤل، که شه و خمریکی کلاو
دوورینه، تابه یانی، بو توه ی پاره کوبکاته ووه و بیدات به کراسیک

یکاته بهری و ده ستگیرانه که ی بینیت، لایه نیکی دیکه ی،
ده ستگیرانه که ی که بهم کچه ی رابار دوه، له بهر توه ی کچی هزاره و
کچانی هزار شیاوی توه نین خیزانی کورانی ساماندارین،
خهریکی گواسته ووه ی بوو که، چیر و که که رومانیه ست و جوړه
سوزیکی تایه تی تیدابه، به تایه تی ته و او بوونی کراسه که، که چون
هاوینه یه و بو ته و ورزه ناشیت و پوزی گواسته ووه ی بوو که له لایه نی
«ته وزادی» ده ستگیرانی «نهرین» واته کچه هزاره که.

کامهران لم بواره شه ووه و بیستویه تی پهره له سر ته و لایه نه
کومه لایه تبه هه لبداته ووه، که هزارانیش خاوه نی دلن، بویان هه یه
خه لکیان خوش بویت و دلدار ی بکن، چون چینه کانی سهره ووه به
چاویکی نزم ته روانسه ته و کچه هزارانه ووه و که دارده ست و
فهراموش که ری خویانیانی ده زانن.

زمان له گشت چیر و که کانی کامهراندا ره وانه وره و انیز یه کی
جوانی تیا به، گوردیه کی بی گری یه و له زور لایه نه ووه توانیویه تی پر
به پری رو و داوه کانه و هک وینه گریکی کارامه دهر بخت ته و ته له
«بیابانیکدا» ده لی:

«وهک کلپه ی دوا ی بیتو بکوژینه ووه، روظنواو کلپه ی نه سهند، گری
به هموو لایه کدا بلاونه کرده ووه، و تیشکه وهک تیری ناگرینه کانی
نه چه قانه سهر سنگی بیابانی سوتاو ناسوی بیابان و ناسمان»
یا له «تم نسانانه دا» ته لی:

وهک کومه له لاشه به ک که دالو گورگ تیریان لی خوار دین ته و
کوچه داروخا و نزمو ناریکانه له ژیر پهره ی ره شی شه ودا به کومه ل
له دولیکی که ی بی کومه ل بویسون» یا له «کوتهره خه لوزیک دا»
ده لیت: «له ناو باوه شی چند که ژیک ی لوت بهر زا له کاتیکدا روظ
هیشتا هر له خو کوتاندا بوو تا خوی بگه په نیته لوتکه و هه لیت...
له دولیکی قولاً...»

دوور له ناوای ته و به سه زمانه یان سزا ته دا...
له کوتای دا تنها ته توانم توه بلیم

کامهران به هموو مانایه کی وشه کوری میلله ته که ی بوو، چ له
ریگای دهر به دهر ی و گرتن و دوور خسته ووه و خویشانده ووه و تلاوه
بهرزه کانی، چ له ریگای شیمره ناگریناویه کانی که گیانی راهرین و
نه به زینی نه کرده پنخوری تیکوشان، چ له هموو نویسن و
چیر و که کانی... به هموو پیوانه به ک وله ژیر نوکی خامه ی هموو
لیکولینه ووه، په ک دا

ده پیمه ووه کامهران کوری میلله ت بوو، له دایک بوو، ژیا...
وین دهنگ سهری نایه ووه، به لام په ک توسقال نازاره کانی تم گه له ی
هر گیز له بیر نه چوه ووه.